

MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

NR. 3 SEPTEMBER 2023 ÅRG. 83

Dette er dagen som Herren har gjort. Den skal hans tjenere fryde.

Norsk salmebok nr. 550

FOTO: Monja Vågo

Noe å tenke på...

Første Mosebok, Bibelens første bok, åpner med en mytisk beretning om hvordan verden ble til. Gud skaper himmelen og jorden og alt som er på jorden. Til sist skapes mennesket og Gud velsigner mannen og kvinnen og sier til dem: «Vær fruktbare og bli mange, fyll jorden og legg den under dere! Dere skal råde over fiskene i havet og fuglene under himmelen og over alle dyr som det kryr av på jorden.» Her ser det ut for at mennesket av Gud blir satt til å være herre og hersker over naturen. I forhold til all naturen og alle skapninger på jorda er altså mennesket i en klasse for seg. Mennesket er på en måte hevet over naturen. Gjennom århundrer og årtusener har mennesket øyensynlig både tenkt og handlet ut fra et slikt resonnement. Vi skal være innsatt av Gud til å forvalte alt det jorden kan by på for å gjøre våre liv på jorden best mulig. Forvaltningen har svært ofte skjedd på bekostning av andre skapningers liv og i ytterste konsekvens, andre skapningers eksistens. Nå utarbeides det stadig nye rapporter over truede arter, arter som er i ferd med å bli utryddet på grunn av at vi har tatt oss til rette overfor naturen som omgir oss. Den norske filosofen Sigurd Hverven utga i 2018 boka «Naturfilosofi». Her gir han en innføring i utviklingen av det filosofiske grunnlaget for tanker om forholdet mellom mennesket og naturen. Det viktigste poenget i Hvervens konklusjoner er at alle organismer på jorda har sin egen *livshistorie*. Det er det ikke bare mennesket som har. Forskjellen er at vi kan lage beretninger om vårt liv på jorden. Som alle planter, dyr, fugler, insekter og organismer inngår vi alle i naturens store helhet og alle organismer har sine egne parallelle livsprosjekter. Vi er med andre ikke så enestående og spesielle som vi helst vil tro. Gjør en slik tankegang oss til mindre kristne enn forestillingen om at mennesket er naturens herre og hersker? Jeg mener aldeles ikke det. Jeg mener tvert imot at denne måten å tenke på fyller oss med ydmykhet og ansvarsfølelse når vi innser at vi i *likhet* med våre medskapninger er deler av Guds skaperverk.

Redaksjonen ønsker dere alle en velsignet høst med gode og minneverdige opplevelser!

Oddbjørn Ingebrigtsen

Abonnement på Ørland menighetsblad

Kjære lesere av menighetsbladet som bor utenfor menigheten. I mange år har Ørland menighet sendt menighetsbladet gratis til lesere som bor utenfor menigheten. Nå har porto på brevpost blitt så høy at utgiftene på denne type sendinger legger beslag på en tredel av samlede portoutgifter total for bladet. På siste menighetsrådsmøte ble det derfor vedtatt at det fra neste år skal innføres en abonnementsavgift for å dekke portoutgiftene for utsending. I neste nummer av bladet vil det bli gjort rede for hvordan dette skal praktiseres.

Sommer på kirkegårdene

I år har vi hatt en flott sommer. Mye sol, passe regn og litt vind. Når vi kombinerer det med flotte ansatte og sommerhjelper, blir det mye bra. Vi har fått mye skryt av hvor flotte kirkegårder vi har i sommer. Det er inspirerende for de som jobber når det er godord som møter deg midt i arbeidsøkta. Det er ekstra godt når vi tenker tilbake på sommeren i 2022, da det nesten ikke var mulig å komme ut med klipperne uten at det ble seende ut som en åker på grunn av alt regnet. Det var veldig krevende dager på jobb, og resultatet var ikke det samme. Derfor er det ekstra takknemlig med et slikt 2023.

Nå er høsten så smått begynt å nærme seg. Da kan det være på plass å minne om at høstryddinga nærmer seg. Men blir det en høst like fin sommeren, kan vi få mange fine og solfylte dager framover. Vi vet at flere har tradisjon for å gjøre det fint til den første helga i november – Allehelgens dag. Det setter vi stor pris på. Det gir både dagen og den mørke perioden vi da er inne i et flott løft.

AV INNHOLDET:

May Slettan vigslet.....	s. 4
Gunnhild Tettli med nye mål...	s. 8
Elsk mer!.....	s. 12
Gammel ferge kaster ny glans	s. 14
Hønsbondens historie.....	s. 18
Å stå i Guds spotlight.....	s. 21
Hjem og kirke.....	s. 23
Verdens overdosedag.....	s. 25

Sommer i kirka

I år har det vært 86 personer som har besøkt Ørland kirke i forbindelse med Åpen kirke i juli. Vi synes det er fint at så mange benytter den anledningen til å stikke innom kirka – enten som kystpilgrim, for å sitte ned å hvile, tenne lys eller be, eller bare får stikke hode innom en flott middelalderkirke. Tusen takk til ansatte og frivillige som har gjort det mulig å holde åpen kirke.

MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

Utgiver: Ørland Menighet

Bankgiro: 4290 05 08594

Utgiversted: 7129 Brekstad

Grafisk formgivning og trykk:
Fosen Trykkeri as

Redaksjon: Oddbjørn Ingebrigtsen
(ansv. red.), Anne-Mari Kristensen,
Marit Eide Dahl og Mette Buvarp Dypveit.

May Slettan vigslet til prest i Den Norske Kirke

Løfteavleggelse ved alterringen.

Søndag 2. juli 2023 kl. 19.00 var det vigslingsgudstjeneste for May Slettan i Ørland kirke. Mange fra både Ørland og Bjugn menighet hadde funnet veien til kirken denne fine søndagskvelden.

Som liturger på vigslingsgudstjenesten medvirket biskop i Nidaros bispedømme, Herborg Finnset, prost i Fosen prosti, Steinar Lervik og May Slettan, som kapellan i Ørland og Bjugn menigheter.

Brita Hardeberg, tidlige prost i Fosen, Unni Ryen, May sin barndomsvenninne fra Hodalen, Dagfinn Andresen, fra Bjugn menighetsråd og Daniela Jona Lind, sokneprest i Ørland var tekstlesere under gudstjenesten. Etter gudstjenesten var alle hjertelig velkommen til fest-kirkecaffe i kirkerommet. Etter at selve vigslingshandlingen var gjennomført holdt May sin første preken som nettopp vigslet prest.

Falske profeter; Matt 7,15-20

– Et godt tre bærer god frukt, et dårlig tre bærer dårlig frukt (*1 Joh 4,1-6*)

Stig og jeg har to epletrær. Det ene er mer puslete og mindre enn det andre. Vi tok et bevisst valg om å kjøpe disse to ulike trærne da de var små, fordi vi ønsket to ulike eple sorter. Vi hadde, og har fortsatt, ikke så mange kunnskaper om eple dyrking. Trærne har stått på plena i ca 15 år, og kun 1 – en – sommer har vi høsta «mengder» god og spiselig frukt av det største og beste treet. De fleste årene er det noen få, ofte sure, epler på det minste treet, og litt større mengde på det største. Men som på mange andre epletrær her på Ørlandet, er innhøstinga best egna til eplekaker el.l.

Problemet mitt er at jeg ikke kan skille mellom den gode og dårlige frukta før jeg tar en smakebit av de ulike eplene. Og fordi vi hadde én sommer som ga god vekst, lever vi stadig i håpet om at kanskje, - kanskje i år? Og enn om det minste treet også 'bugne over', bare det får ett år til på seg...?

Et godt tre bærer god frukt, et dårlig tre bærer dårlig frukt. Et godt tre kan ikke gi dårlig frukt, og et dårlig tre kan ikke gi god frukt. (Matt 7,17-18)

Skal jeg sage ned og kaste ett eller begge epletreene på ilden?

Vi har også to solbærbusker; samme sort, samme størrelse. De fremstår som én enhet, der de lener seg tett inntil hverandre. Hvert år produserer de omtrent lik mengde bær. Men bæra modnes i ulikt tempo: På sida med mest skygge er bærene fortsatt sure når de første søte, store, solmodne solbærene

kan nytes i en munnfull. Noen år rekker jeg ikke å høste inn alle fantastiske c-vitamintilskudd fra solbærbuskene, og håper derfor at de overmodne, og etter hvert råtne bærene gir næring og nytt liv til neste vekstsesong. For jeg har ikke så mye kunnskap om solbærbusker heller...

Det jeg derimot registrerer på trærne og buskene på eiendommen vår, er at sol, temperatur, jordsmonn, passelig mengde vatn, og av og til litt gjødsel eller beskjæring har stor betydning for vekstvikårene til de ulike plantene. Ett år trivdes ett epletre, mens solbærbuskene stort sett klarer seg hver sesong. Vi mennesker trenger også riktig mengde temperatur næring og væsketilførsel – både fysisk, psykisk og åndelig. Noen ganger blir vi plassert, eller velger selv å være i fellesskap som gir oss lite påfyll, som tapper oss for energi, eller til og med påvirke oss negativt.

Jesus bruker eksemplene med trær og frukter om falske profeter. Ulver utkledd som uskyldige 'ålreite' sauer – personer som bevisst eller ubevisst snakker usant, har til alle tider spredd om seg med løgner. Eller valgt å tie, selv om de vet at medmennesker har blitt feilaktig dømt, undertrykka eller utsatt for rasisme eller diskriminering. Vi har dessverre alt for mange eksempler på dette i religiøse og i politiske sammenhenger opp gjennom verdenshistorien.

Hvem er dagens falske profeter? Dagens 'ulver i fåreklær'? Jeg trenger ikke å gå lenger enn til meg selv for å finne eksempler på at jeg som menneske kan være sviskefull, urettferdig eller lite inkluderende. Eller at jeg i noen situasjoner selv opplever

sjalusi, utestengelse, eller blir satt i en bås jeg ikke er komfortabel med. Av og til spres løgner i uforstand, av og til med vitende og vilje. Og noen ganger er de godt innpakket under en uskyldig, allmenn sannhet for å få fram et radikalt budskap.

Et år, rett før 17. mai, la jeg merke til at flere av vennene mine delte samme bilde av det norske flagget på Facebook. Med teksta «Ja, vi elsker» og «Norges nasjonaldag» fremsto innlegget helt på sin plass. Men fordi bildet var henta fra ei gruppe som hevder at 'Norge er for nordmenn', og 'Nei til innvandring', syntes jeg ikke at dette flagget skulle spre seg og få flere 'likes' på Facebook. Heldigvis så jeg at mange fjerna bildet da jeg gjorde de oppmerksom på dette.

Slike meninger og ytringer kan vi sage bort, luke ut og symbolsk kaste på ilden! For det er så fort gjort å viderebringe et budskap vi ikke ønsker å bli assosiert med når vi deler ukritisk fra sosiale medier. Men er de falske profetene Jesus henviser til mennesker som har andre sannheter enn meg? Bibelen er mangfoldig, og gir sjelden ett fasitsvar... for livet er ikke svart-hvitt. Ofte er det mange grå-soner. Og noen ganger mange fargenyanser. Det KAN finnes flere sannheter i en og samme sak.

Fra venstre sokneprest Daniela Jona Lind, prost Steinar Leirvik, biskop Herborg Finnset og tidligere prost Brita Hardeberg.

Hvis jeg ønsker å støtte en sannhet, uten å sette meg inn i hvorfor den andre parten har en annen sannhet [som jeg jo må innrømme har skjedd i en del konflikter] blir konklusjonen ofte «Jeg har rett!» Uavhengig av hvilken vending ei eventuelt konflikthåndtering tok veien! Hvis jeg derimot er åpen for dialog og gjensidig respekt for den andres synspunkter, bakgrunn og livserfaringer, kan jeg i beste fall få større visdom, bli mer inkluderende og utvikle meg som medmenneske. Samtidig kan det i noen tilfeller være en vanskelig balansegang å skille mellom 'sant' og 'usant', mellom gode og dårlige frukter. Og hva skal jeg gjøre da?

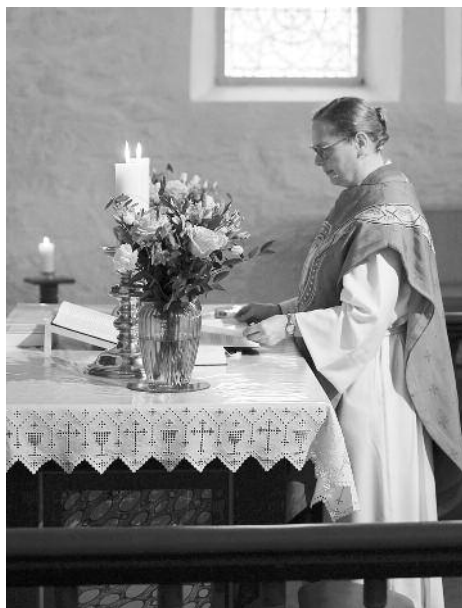
Jeg er bare et menneske, mens *Gud er Gud om alle land lå øde, Gud er Gud om alle mann var døde* (NoS nr 1) ...som det står i min yndlings-siteringssalme.

Dagens tekst er henta fra Bergprekenen. Jesus egne visdomsord om hvordan vi mennesker skal oppføre oss mot hverandre. Og hvordan vi kan få et sunt gudsforhold. For meg med litt varierende erfaring med gode og dårlige frukttrær og bærbusker, er det godt å la øynene vandre rundt på andre tekster. For i Bergprekenen finner jeg mange kjente og kjære vers:

Alt dere vil at andre skal gjøre mot dere, det skal også dere gjøre mot dem. (Matt 7,12)

Og Be, så skal dere få. Let så skal dere finne. (Matt 7,7)

Eller «Vær ikke bekymret for morgendagen» for Gud vet hva du trenger! Gud har skapt deg, og elsker deg akkurat slik du er. Jeg har vært så heldig at jeg har fått beholde min trygge barnetro gjennom mange kriser i livet. Jeg vet at andre har mista troen ved å oppleve tilsvarende kriser.

Prest May Slettan ved alteret.

Mens andre har funnet, eller funnet tilbake til troen si under, eller etter, kriser i sitt liv.

Hvorfor opplever vi samme situasjon ulikt? Kan det ha sammenheng med hvilken næring vi har fått underveis? Hvilket jordsmonn troen i sin tid ble planta i? Eller om vi jevnlig har oppsøkt gamle og nye kilder med vatn?

Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg. Matt 6,33

Bergprekenen i Matteusevangeliet er gjengitt i tre kapitler. Med ulike innfallsvinkler forklarer Jesus skillet mellom Guds rike og vår verden. Guds nåde er et stort mysterium, og like mangfoldig som en frodig og fargerik hage med alle mulige vekster.

Jeg håper at vi i Ørland og Bjugn legger til rette for et fargerikt fellesskap på alle nivå. At vi kan se på menighetene og lokalsamfunnet som en mangfoldig blomstrende hage. Der alle har sin plass og vi får vokse og vise våre ulike talenter. Og finner vi et surt eple innimellom, så ber vi om veiledning i fellesskap - så vi kan vokse og utvikle oss både som kristne medmennesker og menighet.

Og jeg tror at det er kraft i de foldede hender! Som kapellan for Ørland og Bjugn menigheter er mitt største ønske at vi kan leve i god og åpen dialog med hverandre innad i menighetene og i samarbeid med lokalsamfunnet i hele kommunen. Slik kan vi høste gode frukter sammen.

Ære være Faderen og Sønnen og Den hellige ånd, som var og er og blir, en sann Gud, fra evighet og til evighet.

Gunnhild Tettli – kulturleder med nye mål i sikte

Gunnhild Tettli er et kjent navn i både kulturliv og politisk liv i Ørland kommune. Hun har i flere år vært en markant lokalpolitiker i Ørland. Mange har også møtt henne som gallerist og enhetsleder i forbindelse med utstillinger og andre arrangement på Ørland kultursenter gjennom årene. For kort tid siden kom nyheten om at Gunnhild var blitt tilsatt som leder for Kulturkvartalet i Steinkjer med helt nytt kulturhus. Vi møtte henne i en hektisk hverdag på kultursenteret for en prat om erfaringer som kulturarbeider i Ørland kommune.

Fra Verrabotn til Ørland

Gunnhild er født og oppvokst i Verrabotn i gamle Verran kommune. Når det gjaldt studier, falt det naturlig for Gunnhild å velge NTNU som studiested. Det første hun tok fatt på her var en praktisk pedagogisk utdanning, som i prinsippet kunne brukes for å undervise i mange ulike fag. For Gunnhild var det uten tvil drama og teater som lå hennes hjerte nærmest. Etter gjennomført utdanning ved NTNU, var det på tide å søke undervisningsstilling. Etter en søkerunde til flere skoler i Trøndelag, kom det en telefon fra Ørland i 2004 om et ledig vikariat ved Hårberg skole. Etter dette ble det vikariat og ansettelse på kulturskolen. På det nye kultursenteret fikk hun etter hvert fast ansettelse som gallerist med hovedansvar for utstillingene ved senteret. Inntil hun starter for fullt i Steinkjer, er hun leder for Enhet for underholdning og opplevelser ved Roret KF, som dekker hele Ørland kommune.

Utvikling i kulturektoren

Etter hele 19 år som kulturarbeider, først i gamle Ørland og i de senere år i nye Ørland, har Gunnhild vært tett på utvikling av kulturektoren i kommunen på 2000-tallet. Da hun startet, holdt kulturskolen til i gamle Yrjarshall. Det var et kjempeløft for daværende Ørland kommune å få bygd og tatt i bruk det nye kultursenteret.

Kultursenteret ble åpnet i 2009. I begynnelsen var det tenkt at arbeidet skulle foregå på 3 «plattformer»: *Historie, Natur og Dagen i dag*. Historie og natur satte søkelys på det som befant seg utenfor huset. I dag er arbeidet lagt opp på 3 de «plattformene»-Historie, Natur og Kultur. Uten å ramse opp alle de aktiviteter som huset kan tilby for publikum, er det på sin plass å understreke Kulturskolens arbeid for barn og unge. Gunnhild mener kultur

arbeid i offentlig regi, slik som ved et kultursenteret, spiller en stor og viktig rolle i samfunnsutvikling i kommunen. Det hersker liten tvil om at det kommunale arbeidet innenfor kultursektoren har betydning og betyr svært mye for både «bolyst» og «blilyst» i en kommune som Ørland. Trivsel er et grunnleggende element i den enkelte innbyggers hverdag.

Synergieffekter

En kan se på kulturlivet i en kommune som todelt med det offentlig organiserte kulturlivet på den ene og det frivillige eller det privat organiserte kulturlivet på den andre siden. Et tilbakeblikk på Ørland kommunes historie på 1800-tallet og fremover viser at nesten alt kulturelt arbeid i kommunen foregikk i privat regi.

Her var kor, musikklag, salongorkester, idrettslag, losjer, ungdomslag, barneforeninger, kristelige foreninger og amatørteater/revyer. Etter så mange år i kultursektoren her, er det interessant å spørre Gunhild om hennes tanker om forholdet mellom de to «sidene» av kultursektoren i Ørland. Gunhild sier at for den frivillige delen av kultursektoren har eksistensen av kultursenteret hatt stor betydning, ikke minst i form av lokaler for ulike aktiviteter. Å få tilgang til lokaler med profesjonelt lys- og lydutstyr er av utrolig stor betydning i denne sammenhengen. Når både enkeltpersoner og frivillige organisasjoner arbeider sammen med tilsatte i kultursektoren om å skape en forestilling eller andre kulturelle innslag, vil de i selve prosessen berike hverandre gjensidig. Slike kulturelle samarbeidsprosjekter er klassiske eksempler på

prosjekter som skaper en synergieffekt. Kulturarbeid i offentlig regi vil slik sett være en motor i det helhetlige kulturarbeidet som vil komme alle innbyggerne til gode.

Kirken som kulturfaktor

Gunnhild har i hele den siste kommunevalg-perioden vært Ørland kommunes representant i Ørland kirkelige fellesråd. Kirkelig fellesråd har, som vi vet ansvaret for de fleste kirkelig tilsatte og for kirker og kirkegårder i kommunen. Gunhild er ikke i tvil om at kirka med alle tradisjoner knyttet til kirkebygg og kirkegårder og aktiviteter som binder folk sammen fra vugge til grav, er et viktig element i kommunens samlede kulturliv. Kultursenteret samarbeidet konkret med Ørland menighet om *Reformasjons-prosjektet* ved 500-års jubileet for reformasjonen og samarbeider nå om aktiviteter i tilknytning til Kystpilegrimsleia. Gjennom fremtidig arbeid på Møtepunktet vil også kirkelig og kommunal aktivitet utfylle hverandre.

Vi ønsker Gunnhild lykke til med viktige arbeidsoppgaver på Kulturkvarartalet i Steinkjer!

Oddbjørn Ingebrigtsen

Gave til Ørland menighetsblad

Ønsker du å gi en gave til Ørland menighetsblad: Vipps 120729

QR kode Ørland menighetsblad

Livssyn og kultur ved Ørland flystasjon

Ved stasjonsprest Sverre Stai

Samfunnet og Forsvaret er i stadig endring. Det samme gjelder oss som representerer «tro- og livssynskorpset» ved Ørland flystasjon. Vi har ulike livssyn, og til høsten vil det også være en vernepliktig prest fra Frikirken på basen.

Jonas Harboe Edvardsen

(Adventistkirken i Norge)

Jonas har flyttet til Ørlandet med kona og deres to barn. Han har vært ansatt som stasjonsprest på Ørland flystasjon siden januar 2022, og har tidligere vært pastor i Adventistkirken i Norge. Adventistkirken i andre land har lang erfaring med pastorer i militære styrker, men i norsk sammenheng er dette nytt.

Filip Nyhagen (Livssynshumanist)

Filip er livssynshumanist, men er ikke medlem i en livssynsorganisasjon. Han

forteller om seg selv og sin motivasjon for stillingen som vernepliktig tro og livssynssoldat:

«... en jobb jeg trives godt i fordi jeg er utrolig glad i folk og felleskap. Jeg kommer fra Trondheim og har vært her på Ørland i noen måneder nå, og ser frem til mange flere. Jeg liker godt å kunne bidra med å samle folk og skape sosiale arenaer».

Sverre Stai

Stasjonsprest (Den norske kirke). Bosatt i Ørland og har lang erfaring fra Ørland flystasjon.

For første gang har vi denne sammensetningen av tro og livssynspersonell ved basen. Det medfører en bredere sammensetting av livssynspersonell enn tidligere. Om dette favner og er dimensjonert for

Markering av den internasjonale eldredagen 2023

Storsalen, Ørland Kultursenter, søndag 1. oktober kl 12.00

På programmet er blant annet foredrag om musikkens betydning i eldre år og konsert av «Trio'n Slank Bakfra», forsterket med Wenche Hellem og Kim Aksnes.

I pausen serveres kake og kaffe.

Alt dette får du for en billett til kr.100,-
Alle, i alle aldre, er hjertelig velkommen!

Arrangør: Ørland Eldreråd

*Fra venstre:
Filip Nyhagen,
Sverre Stai og
Jonas Harboe
Edvardsen*

mangfoldet ved basen er et helt annet spørsmål. Å gi et fullstendig svar på dette gis ikke plass til her. Men en konsekvens kan være at i møte med hverandre utvides perspektivene, og man blir tydeligere på hva man selv står for.

Enhver soldat har et livssyn, og de ulike livssyn skal få komme til uttrykk ved basen. Det leves ut i hverdagen ved avdelingen, men i stasjonskapellet og seremonirommet, og i livet utenfor basen. Mitt livssyn har betydning. Det gir livet retning, og har konkret betydning for hvordan jeg skal forholde meg til meg selv, andre sine liv og samfunnet i sin helhet.

Å lytte til sine medmennesker er en holdning jeg ønsker å forfølge i dette arbeidet. Det er alltid å være på tå hev for hva soldaten forteller om sitt eget liv. Å be-

skrive sitt eget liv med opplevelser fra den grå hverdagen, øvelser, fra internasjonal tjeneste til privat liv. Å lytte til hverandre har konsekvenser. Det kan gjøre hverdagen enklere å leve for den andre. Og da skriver jeg ikke om utleveringer av meninger og hva som er riktig eller galt.

Samtaler mellom mennesker der kampen om den riktige meningen kan være av interesse. I hvilken grad det er byggende for samhold og avdelingskultur er noe helt annet. Basis i samspill mennesker i mellom er likeverd. For å lykkes i det må man lytte til hverandre, og da skapes trygge sosiale relasjoner.

I samtaler med mennesker, uansett livssituasjon og syn på livet, er hensikten alltid å formidle håp. Det er min holdning som stasjonsprest.

Elsk mer!

«Inntil døden skiller oss.»

Hele den høytidelige vielsen stoppet litt opp. Brudeparet var stødige mennesker som hadde valgt å gjenta ordene etter presten under ekteskapsinngåelsen:

Jeg vil elske og ære deg.

Og bli trofast hos deg,

i gode og onde dager,

inntil døden skiller oss.

Alle som var til stede holdt pusten.

Jeg som prest prøvde å være rolig og støttende der jeg møtte øyne som ble fylt av tårer. Jeg kjente dem ikke fra før og vielsen foregikk et annet sted i Trøndelag enn der jeg jobber nå. De to var et par som jeg likte helt fra første øyeblikk da vi øvde på ritualet og samtalte om hvem de var, og om livet så langt. De hadde vært gift før, men krevende forhold hadde til slutt endt i brudd. Nå var begge passert femti, men ønsket å gi kjærligheten en ny sjanse.

Alt gikk fint i starten av seremonien.

De kom inn til vielsen sammen. Musikken hadde de valgt ut selv. Salmene også. Under prestens tale merket jeg at de fulgte godt med, samtidig som de møtte hverandre med gode blikk. Måten de så på hverandre, gjorde noe med dem. De følte seg sett på en annen måte enn før i livet, og nå opplevde de at den andres omsorg gjorde dem til den beste utgaven av seg selv. Noen ganger kan et annet menneskes gode blikk, være med og bidra til at en blir mer rett i ryggen, men også til at gamle sår blir leget.

Samtidig ble det nesten umulig å si ordene «inntil døden skiller oss.» Ikke fordi de hadde vært gift før. Alle som kjente dem, visste at dette var ikke noe de tok lett på. Heller tvert om. Det var følelsen av at livet nå og lykken de kjente på, helst skulle vare evig. Da ble det vanskelig å tenke på at det skulle ta slutt en dag.

Også for meg som prest ble øyeblikket med tårevåte øyne og tause tungebånd en påminnelse om livets og kjærlighetens sårbarhet. Jeg må nemlig innrømme at hjertet mitt slår litt raskere når vi kommer til akkurat disse ordene i ritualet: «*I gode og onde dager. Inntil døden skiller oss.*» Selv om livet noen ganger blir noe helt annet enn det vi hadde drømt om, må vi aldri slutte å satse på kjærligheten og å ville hverandre vel!

Alle brudepar er forskjellige. Likevel er det alltid fint å være prest i bryllup. Og selv om jeg vet at mange forhold går i stykker, er ikke min erfaring at brudd er lettvinnt. Derfor heier jeg på alle som satser, også når levd liv forteller om både sår, skuffelser og nederlag.

Jeg mener at kirka skal være stedet for det uperfekte livet. Jesus tok aldri lett på moral, men han var ikke moralist. Derfor møtte Mesteren mennesker med nåde og nye sjanser. Og ba oss om å elske mer! ***I Johannes-evangeliet kapittel 15, vers 17 står det: «Dette er mitt bud til dere. Elsk hverandre!»***

Kanskje noen synes at ordet om å elske, blir litt voldsomt. Det er helt greit.

*Prosten og
beboer på
sykehjem.
Foto:
Gorm Kallestad*

Vi trenger ikke nødvendigvis å si de store ordene så ofte. Viktigere er det at de blir praktisert! Enten de får uttrykk i at to voksne finner hverandre og satser på nytt, eller det handler om mer hverdagslig omtanke og omsorg i form av et smil, vennskap og naboskap.

Å elske handler like mye om vilje som om følelser. Vilje til å vise respekt og bry oss. For de som lever nært innpå oss selvsagt. Kolleger. Men også for våre folkevalgte, enten det politikere som sier ja til å påta seg verv, eller det er de som stiller opp for lokalsamfunn og kirke gjennom menighetsråd og kirkeutvalg.

Det er mange politikere jeg er uenig med. Noen mennesker sier og gjør ting som jeg ikke liker. I tillegg vet jeg at det til og med finnes algoritmer og krefter som vil styrke misnøyen og forsterke splittelser mellom mennesker. Alt dette hører med til det å leve

i vår tid. Desto mer viktig er det elske mer! Mennesker vi er glade i, men også andre.

To som gifter seg, vil hverandre. Å elske handler om mer enn det, og det bunner i vilje. Selv om følelser også er viktig. Særlig når de motiver til å bry seg. Og å elske mer.

Noen ganger er det den «korteste kjærligheten» som er aller viktigst. Den som vises der vi lever våre liv lokalt, men også slik vi ser på oss selv og det livet vi faktisk har.

Vi må først sette pris på de nære ting, før vi kan søke lykke andre steder. Så elske mer! Og elske nært. Livet er til låns, og noen ganger er det vår mulighet og vårt valg – å velge det gode!

Steinar Leirvik – prost i Fosen

«Hvert blad som tiden vender»

HISTORISKE LINJER

Fosenkaia på 1960-tallet. Foto: FB, Fosen Trafikklag, gamle bilder og historier.

Gammel ferge kaster ny glans

Mange i Menighetsbladets leserskare ser enda for seg denne rekka av Fosen Trafikklags prektige lokalbåter, samlet ved Fosenkaia en solfylt sommerdag på 1960-tallet. Fremst ligger «Yrjar» som beholdt dampmaskinen ombygd til oljefyring til siste slutt. Så følger «Agdenes» som mange mente var den med vakrest linjeføring. Deretter flaggskipet «Fru Inger», lett kjennelig med den doble formasta. Bakerst ligger søsterskipene «Frøya» og «Fosen», som vi utpå øyene kjente best. «Frøya» med utvendig passasje på sidene av overbygget, mens på «Fosen» gikk salongene helt ut i skutesida.

60 år senere er fotomotivet endret. De gamle fjordtraverne er for lengst dimittert og ute av rullene. «Frøya» er den siste som muligens fortsatt segler for egen maskin. Olaf T. Engvig skriver i praktboka «Gamle

dampen» at hun et stykke utpå 2000-tallet fortsatt var registrert i Indonesia under navnet «Turangga Samudera» med Jakarta som hjemby. Reisende til Indonesia oppfordres om straks å sende bilde til Menighetsbladets redaksjon hvis dere kommer over henne!

Nå er det veteranbåter i alle størrelser og fasonger som ligger fortøyd langs Fosenkaia. Det lukter solvarm tjære, det bankes rust og sveises, det males og vedlikeholdes. Motorer overhales og seil repareres. De resterende kaiskurene er pusset opp og syder av liv og røre det meste av året. Kaiene som var fylt av travle reisende og handtering av gods «i gamle dager», befolkes nå av ildsjeler som tar vare på den gamle kystkulturen vår og skaper trivsel for både fastboende og tilreisende.

Ser du nærmere på bildet, drar du kanskje kjensel på ferga som ligger der? Jøss – er det ikke gamle «Holger Stjern» som trafikkerte mellom Skansen og Vanvikan «i alle år»? Jo, det er henne! Skroget ble bygd på slippen i Ila og overbygget i Hommelvika i 1958. Gikk i fergesambandet i 22 år inntil det ble nedlagt i 1980. Godt voksne føsninger husker enda fergekøene på begge sider av fjorden!

Sommeren 1982 ble «Holger Stjern» solgt til Finland og satt i fergetrafikk mellom Koli og Lieksa ved den store innsjøen Pielinen i Øst-Karelen. Vi erindrer Karelen fra den finske vinterkrigen i 1939/40. Der gikk hun i sommertrafikk fram til isen la seg. Deretter ble det vinteropplag til våren kom og isen tinte. Etter nesten 40 år i tjeneste på den finske innsjøen ble hun lagt ut for salg sommeren 2020. Dette kom interessenter i Trøndelag for øre. De kastet seg rundt og fikk på rekordtid alle formaliteter på plass. Uti oktober reiste en gjeng frivillige over til Finland og hentet «Holger Stjern» heim til Trøndelag. Det ble en opplevelsersrik seilas over noen av «de tusen sjøer» via Saima-

kanalen og 8 sluser til vi kom ut i rom sjø ved Viborg i Russland, 75 m lavere og nesten innerst i Finskebukta.

Værgudene var med oss på ferden over Østersjøen, Kattegat, Skagerak, rundt Lista, over Stad og Hustadvika til skipsverftet på Kvernhusvika på Hitra. Der har hun hatt to runder med vedlikehold og oppgraderinger for å fylle dagens krav til sertifisering for passasjertransport. Nå er hun atter tilbake i Trondheim hvor hun «så dagens lys» i 1958. Under Trøndelagsstevnet i regi av Kystlaget Trondhjem i sommer ble det arrangert festmiddag ombord i øvre salong. Det var særst hyggelig å oppleve salongen fylt til trengsel igjen og høre summingen av glade gjester i godt lag. Meny: trøndersk fiskesuppe og spansk tapas.

Historien vender sitt blad og «Holger Stjern» er fortsatt med. Nå sentralt plassert i bybildet i Trondheim. Du ser henne ved Fosenkaia der hun kaster glans over veteranbåtmiljøet!

Bernt Jørgen Stranden

Fosenkaia under Trøndelagsstevnet 2023. Foto: Bernt Jørgen Stranden.

Kremasjon, begravelse og gravplass

Moholt krematorium. Foto: Kirkevergen i Trondheim.

For en tid tilbake fikk jeg oversendt noen spørsmål om begravelse og kremasjon, som mange kunne være interessert i å få svar på. For å få så pålitelige svar som mulig, kontaktet jeg kirkevergen og Foshaug begravelsesbyrå. De aller fleste tema som blir berørt nedenfor, er hjemlet i bestemmelser i *Lov om gravplasser, kremasjon og gravferd, i Forskrift om transport, håndtering og emballering av lik samt gravferd og i Forskrift til Lov om gravplasser*. I lov og forskrift nyttes begrepet gravplassmyndighet. I alle kommuner er det kirkevergen som har denne myndig-heten. Begrepene gravplassmyndighet og gravferdsetat brukes om hverandre i både forvaltning og i media. Det er kirkevergen og kirkevergens stab som utgjør gravferdsetaten i kommunen.

Transportere kista til krematoriet privat?

I prinsippet er dette mulig, men forskriften nevnt ovenfor stiller strenge krav. Hvis private skal utføre transporten, må de

eventuelt låne likbil av et begravelsesbyrå. Generelt sett er svaret på dette spørsmålet at det i praksis ikke lar seg gjennomføre.

Hvem avtaler tid med krematoriet?

Det er begravelsesbyrået som avtaler tid med krematoriet.

Pris på transport når begravelsesbyrået kjører kista til krematoriet?

Hvis transportlengde overstiger 2 mil, vil begravelsesbyrået besørge søknad om støtte fra NAV. Egenandelen blir da kr. 2700,-

Hvilke krematorier finnes i Trondheim?

I vår region er det kun ett krematorium: Moholt krematorium som eies og driftes av Trondheim kirkelige fellesråd ved gravferdsetaten.

Blir aske-urna sendt eller blir den hentet?

Urna må fraktes på forsvarlig vis. Det kan både å hentes og sendes. Praksis i Ørland:

Begravelsesbyrået tar ofte med seg urner på retur når de er inne med kiste til krematoriet. Det er gravferdsetaten som har ansvaret for dette. Det betyr at krematoriet ikke kan utgi en urne uten at det har kommet en urnebekreftelse fra den aktuelle gravferdsetat. Bekreftelsen inneholder navn, fødselsdato og dødsdato på avdøde, samt informasjon om hvilken gravplass urna skal settes ned på. Urna blir i gravferdsetatens varetekt til den skal settes ned på et senere tidspunkt.

Hvem ordner med navneplate på monumentet i minnelunden?

Det er kirkevergen som ordner med dette etter bestilling fra den som fester gravplass.

Priser på kister

Det er begravelsesbyrået som står for salg av kister. Prisene varierer fra kr. 5000,- og oppover. Det er mange prisklasser å velge i. Gravplassforskriften stiller spesi-
fikke krav til både dimensjonering, materialer og utstyr til likkister. Dette gjelder både til kister for kistegrav og til kister for kremasjon.

Kostnad for kremasjon?

Ved Moholt krematorium koster en kremasjon kr. 6.500,-

Pris for urnegrav?

Ordinær urnegrav er gratis for personer bosatt i kommunen, på samme måte som kistegrav. Det man betaler for er feste i 20

Minnelund på Ørlandet.

år etter at ny grav er tatt i bruk. Pris for urnegrav er kr 150,- pr år, og betales hvert 10. år, på samme måte som kistegrav, som er kr 250,-. Det er altså ingen festeavgift for de første 20 år. Gravminne er selvfølgelig også en kostnad. Prisene ligger stort sett på mellom 10 og 20 000,- kr. Det finnes både sentrale og lokale forskrifter for utforming av gravminner.

Pris på navneplate med inskripsjon med navn, fødsels- og dødsdato?

Det er gravferdsetaten som besørger dette. For bosatte i kommunen er prisen kr. 10 000,- For ikke bosatte i kommunen er prisen kr. 15 000,- Etter 20 år betales festeavgift for urnegrav.

Oddbjørn Ingebrigtsen

BJUGN MENIGHETSHUS

Utleie

Huset kan leies til minnesamvær, selskap, kurs og møter. Passer til små og store grupper. Ta kontakt med kirkekontoret tlf. 984 89 470

HØNSEBONDENS HISTORIE

Geir Yngve Hovde hjemme på Hovde Hønseri. Nå er han klar til å fortelle sin livshistorie i Ørland kirke. Foto: Anja Hovde.

Geir Yngve Hovde forsyner Fosen med egg, har egen spalte i lokalavisa og er Fosengavens frontfigur. Han har også opplevd krevende utfordringer som har satt preg på livet og trua. Tirsdag 26. september er han hovedperson når Nidaros bispedømmes podkast «På trua laus» sender direkte fra Ørland kirke.

Det er mange som har blitt møtt av bondens brede smil utafør fjøset på Hovde Hønseri. Egg og høner står i sentrum både i produksjonslokalene, i fjøsmalinga og på kjøretøyene på gården.

Bare noen få meter fra Trondheimsfjorden ligger driftsbygningen hvor Geir Yngve Hovde bruker dagen til utstrakt eggproduksjon. Kona Anjas bøker om høna Tuppeline er med på å komplettere engasjementet som heltids hønsebonde.

Snudde som 16-åring

For bonden på Hovde Hønseri er gudstru en viktig del av livet. Han var 16 år da han bestemte seg for å bli kristen. På den tiden hadde han flere ganger vært med på både tyveri og kriminalitet i hjembygda.

Siden omvendelsen i 1989 har han alltid vært tydelig i vitnesbyrdet og trua. Samtidig har han opplevd at det å være radikal og kompromissløs i en periode førte til store personlige utfordringer.

Alt dette forteller han mer om i Ørland kirke tirsdag 26. september. I møte med programleder Magne Vik Ravndal fra podkasten «På trua laus» vil han ærlig dele erfaringer og livshistorie.

Samtalen blir en del av et arrangement hvor også Ørland gospelkor vil delta. Det lokale koret, hvor hovedpersonen selv er en av sangerne, byr denne kvelden på musikk fra både DDE og Oslo Gospel Choir.

Håper på full kirke

Den direktesendte podkasten i Ørland kirke er en del av en rekke samtaler som Nidaros bispedømme publiserer. Idéen er å presentere livshistorier, tru og erfaring fra hele Trøndelag. Det ligger allerede ute mange episoder av «På trua laus» på de populære podkastappene på nettet.

De tidligere live-sendingen av podkasten har hatt stort publikum i salen.

Programleder Magne Vik Ravnald håper på smekkefullt hus i i Ørland kirke

26. september kl. 19.00.

– Geir Yngve er en jordnær og ærlig ørlending som har en sterk historie å fortelle om hvordan tru kan påvirke liv og hverdag. Jeg gleder meg til å være med som samtalepartner, og håper ørlendingene slutter opp om arrangementet, sier den tidligere NRK-programlederen som i dag jobber med formidling i Nidaros bispedømme.

Fosna-folket og Fosengave

Geir Yngve Hovdes spalte «Målrettet liv» i Fosna-folket har blitt populært lesestoff.

Med jevne mellomrom deler hønsebonden sine tanker om liv og tru med fosningene.

Under samtalen i Ørland kirke vil Geir Yngve fortelle om hvordan muligheten til å skrive i lokalavisa opplevdes som et mirakel. Han vil dele sterke tilbakemeldinger han har fått om hvordan tekstene har forandret, påvirket og inspirert lesere over hele Fosen.

Han vil også fortelle om hvordan samarbeidet med lokalavisa har resultert i den årlige innsamlingen «Fosengaven». Hvert år har han og kona ledet et innsamlingsarbeid som har ført til et sterkt lokalt engasjement på Fosen og samlet inn millioner av kroner til hjelpeprosjekt blant de aller fattigste i Afrika og Asia.

Selv har Geir Yngve deltatt i skolearbeid, solgt klemmer på det lokale kjøpesenteret

eller arrangert festkonsert i kulturhuset for å bidra til innsamlingen.

– Vi vet at Fosengaven har bidratt konkret til bedre helse og hverdag for svært mange. Og vi får ofte høre historier om hvordan givergleden på Fosen inspirerer dem som står i hjelpearbeidet, forteller hønsebonden.

Hele historien hans hører du i «På trua laus» i Ørland kirke, tirsdag 26. februar kl. 19.00. Arrangementet er åpent for alle og med gratis inngang.

«På trua laus» med Geir Yngve Hovde

Ørland kirke, tirsdag
26. september kl. 19.00

Bonden fra Hovde Hønseri forteller sin historie om liv og tru og sterke erfaringer i podkasten «På trua laus».

Programleder:
Magne Vik Ravnald,
Nidaros bispedømme
Ørland gospelkor
deltar.
Gratis inngang

Magne Vik Ravnald

**Arrangør: Nidaros
bispedømmeråd**

DIAKONEN DELER

*For alt jeg hører i mitt hode
Er han du er, er feil
Du spør hver dag hvem er jeg
Det satt en jævel inn i hodet mitt som skulle
vært hos deg
Har flere tusen stemmer som aldri glemmer
Hvisker meg i øret ting jeg ikke orker høre
Hils på jævelen inn i hodet mitt
Som flytta inn og ble en del av meg
Rekk opp hånda om du prøver å løpe
Fra kaoset inn i deg
Rekk opp hånda om fortida
Aldri ser ut til å dra sin vei*

«Rekk opp hånda» – Chris Holsten

Noen ganger er mørket en storm som skyller over oss, andre ganger er mørket det konstante dryppet av vann som i en kran som lekker. Av og til er det en fysisk storm, slik som stormen Hans, som skylte over jorder, dro med seg hus og stengte veier. Andre ganger er det en indre storm som angriper dine tanker og emosjoner. Kanskje som en stemme som forteller deg at du ikke er god nok, at du ikke er verdifull, at du må drikke mer, ta akkurat de pillene, kanskje livet ditt blir bedre om du bruker hasj, marihuana eller kokain, kanskje hjernen din bombarderer deg med bilder fra fortiden din og ting du en gang gjorde, eller kanskje den viser deg falske bilder av fremtiden din.

Jeg kan ikke love at disse stemmene vil slutte å rope, vil slutte å gå til angrep, men jeg kan love at det er mange folk som bryr seg om at man skal klare å stå gjennom stormen. Både fagfolk og andre. 31. august var det den internasjonale dagen for å minnes de døde og skape bevissthet om at overdoser kan forebygges. Så om du eller noen du kjenner, sliter med rus så er vi i

kirken og fagfolk i kommunen her for deg. Det finnes hjelp til den som ønsker det for: «Vi har ingen å miste».

I kirken er det en stemme vi håper kan være med å motsi det våre indre stemmer sier til oss; en stemme som ønsker oss vel. Det er en stemme som ønsker å si at du er god nok, at du er elsket og at du ikke er alene. En stemme som vil omfavne oss i kjærlighet.

*Du sier jeg er Din, selv på min verste dag
Du sier jeg er sterk, når jeg tror jeg er svak
Du sier jeg er nok, når jeg ikke strekker til
Når jeg ikke selv kan gå, så bærer Du mitt liv*

«Du sier» – David André Østby & Karoline Neteland

Vi i kirken vil veldig gjerne være din samtalepartner om du ønsker det, og deler gjerne både gode og dårlige dager sammen med deg. Jeg, diakoniarbeideren i Bjugn menighet eller en av prestene våre tar gjerne en kaffe, går en tur med deg, tar en samtale på telefon, chatter på nett eller kommer på besøk til deg.

Kontakt kirkekontoret på tlf: 72 51 95 60 eller kirkekontor@orland.kommune.no.

Larisa Margrethe Ross Sagranden, Diakon

diakonenlarisa

Diakoneniorlandogbjugn Telefon 905 21 235

E-post: Diakonen@orland.kommune.no

Å stå i Guds spotlight

Endelig! Nå er jeg ikke 'nesten-presten' lenger – nå er jeg prest «på ordentlig»! Jeg vil takke for den varme velkomsten jeg har fått fra stab og menighetene i Bjugn og Ørland både under vigslingsgudstjenesten og i kirkelige handlinger jeg har fått utføre disse første månedene som kapellan. Jeg gleder meg til å fortsette samarbeidet med de to dyktige og solide sokneprestene Ole Thomas og Daniela. Sammen skal vi hver på vårt vis tjene Gud gjennom gudstjenester, dåp, begravelser, andakter, vielser og samtaler - i glede og i sorg. Sammen med alle på kirkekontoret er vi tilgjengelige for hele Ørland kommunes befolkning.

Jeg går inn i tjenesten med glede og ærefrykt. Glede over at studiet ble fullført som planlagt, og over ansettelsen i disse to menighetene jeg har kalt for 'mine' i mange år. Ærefrykt over ansvaret Den norske kirke og biskop Herborg har pålagt

meg, og som jeg må få litt tid til å vokse inn i. Likevel er jeg trygg og overbevist om at det er her Gud vil ha meg – og at mitt talent er å stå i prestedtjenesten som den jeg er.

Fotografen fanga et magisk øyeblikk under vigslingsgudstjenesten da prost Steinar Leirvik og jeg skulle dele ut nattverd. Gud selv var til stede med sitt kjærlighetsfulle lys (forsidebildet)! Mitt største ønske er at Gud alltid veileder meg til å forkynne sitt ord klart og rent, og at jeg forvalter de hellige sakramentene dåp og nattverd etter Kristi innstiftelse og vår kirkes orden, slik jeg har avlagt løfte om. Jeg ber inderlig om at Guds lys skinner gjennom meg og ut til hver enkelt person i Bjugn og Ørland menigheter, først da kan jeg med rette stå trygt i Guds spotlight.

May kapellan

RÆDERGÅRD
ENTREPRENØR AS

Industrigt. 7, Brekstad - Tlf 72 52 35 55

COMFORT FOSEN

KJELL LUND AS
7130 BREKSTAD

72 52 43 66 - FOSEN@COMFORT.AS

www.comfort.no

– en bank du kjenner

Telefon 72 52 30 40
www.orland-sparebank.no

Telefon 72 51 50 00
fosen@fosen-transport.no

FOSEN TANNHELSE

Yrjartun - Yrjars gt. 29, Brekstad

Telefon 948 57 728
E-post info@fosen-tannhelse.com

www.fosen-tannhelse.com

BREKSTAD HÅRSENTER

Telefon 72 52 42 10

RESTAURANT

Melissa

BREKSTAD
TELEFON
72 52 13 10

HVITSAND
ENTREPRENØR

Telefon 915 43 977

EXTRA
BREKSTAD

DØPTE

11.06.2023 – Ørland kirke

Aslak Guldteig Brevik

Leo Grøntvedt

Iver Mateo Bekken

23.07.2023 – Austrått kapell

Meyer Arbman Salemonsens

13.08.2023 – Ørland kirke

Mina Hoøen

26.08.2023 – Ørland kirke

Astrid Paulsen

Theo Nicolai Tørring Falstad

Arthur Johannes Storvold

VIGDE

17.06.2023 – Ørland kirke

Maria Fjerdingen-Brown og

Christopher Johan Fjerdingen-Brown

24.06.2023 – Ørland kirke

Nathalie Karlsen og

Knut-Andreas Nordsether

01.07.2023 – Ørland kirke

Emilie Norset og Severin Dahlen Lund

15.07.2023 – Ørland kirke

Kristine Englund Mathisen og

Tommy Schjølberg

Kjersti Adsen Risvær og

Oddgeir Grøntvedt

29.07.2023 – Austråttborgen

Marianne Pentha og

Gjermund Leland Hov

05.08.2023 – Ørland kirke

Karianne Garmager Okkenhaug og

Stian Krogstad Brattgjerd

12.08.2023 – Ørland kirke

Marita Aas og Kent-Åge Tokstad Stallvik

26.08.2023 – Ørland kirke

Svea Martine Ulriksborg og

Jørgen Sandvik

02.09.2023 – Ørland kirke

Torunn Strøm og Roar Innstrand

09.09.2023 – Ørland kirke

Randi Merete Ervik og

Torstein Hernes Dybdahl

Anita Ulriksen og Vidar Dragset

GRAVFERD/BISSETTELSE

ØRLAND

20.06.2023

Leif Gangås

f.07.08.1932 d.11.06.2023

30.06.2023

Arnfinn Einar Astad

f.15.07.1938 d.19.06.2023

07.07.2023

Brit Brevik

f.11.04.1940 d.23.06.2023

01.08.2023

Tore Røstad

f.24.11.1939 d.12.07.2023

04.08.2023

Sigvald Hermann Skaret

f.15.08.1923 d.25.07.2023

18.08.2023

Arnt Tore Andersen

f.13.04.1933 d.09.08.2023

STORFOSNA

22.08.2023

Anne-Marie Halsen

f.24.03.1941 d.12.08.2023

ØRLAND

25.08.2023

Bjørn Gisle Ring

f.05.02.1936 d.16.08.2023

29.08.2023

Thorleif Johan Larsen

f.28.07.1935 d.28.07.1935

Hilsen fra menighetspedagogen

Da er sommeren over og de fleste har kommet tilbake etter sommerferie. Høsten er i anmarsj og ulike aktiviteter er startet opp. Vi har hatt oppstart med årets konfirmanter. Kick-off på Møtepunktet og presentasjons-gudstjenester i Storfosna kirke og i Ørland kirke. Vi gleder oss veldig til å bli kjent med de nye konfirmantene.

8.-10. september drar vi på leir til Ytterdals-tunet i Lierne. Der er jeg sikker på at vi vil få mange fine opplevelser sammen. En oppstart som vi kan ta med oss videre inn i konfirmantåret.

20. september skal det være åpen dag på Møtepunktet og det er invitert inn til 2 år og 4 års samlinger. Om det er noen som ikke har fått invitasjonen er det bare å ta kontakt med oss.

Etter samlingene vil det bli omvisning på Møtepunktet.

Vi håper at mange tar turen for å se på den nye plassen vår. Vi håper og tror mange vil få glede av Møtepunktet.

Trosopplæringstiltak

De ulike trosopplæringstiltakene vil bli både i kirken og på Møtepunktet. Følg gjerne med på våre hjemmesider og på Facebook. Det vil også komme brev i posten om noen aktiviteter i forbindelse med bøker, tårnagent, Lys Våken og juleverksted for å nevne noen tiltak. Vi gleder oss til å møte mange av dere, både barn, ungdommer og unge voksne.

Jesus og barna

De bar små barn til ham for at han skulle røre ved dem, men disiplene viste dem bort. Da Jesus så det, ble han sint og sa til dem: «La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem. Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal ikke komme inn i det.» Og han tok dem inn til seg, la hendene på dem og velsignet dem. (Evangeliet etter Markus 12,13-16)

Tekst og foto: Tina Marie Rødde Paulsen

Markering av Verdens overdosedag og åpning av «Værestedet»

31. august hvert år markeres Verdens overdosedag i hele verden.

Ørland kommune og enheten Familiens Hus og Ørland Legetjeneste valgte å markere denne dagen her på Møtepunktet dette året.

På markeringen kom ledere, tidligere brukere, ansatte og politikere.

Taler, kaffe og kake og åpning stod på programmet.

Etter markeringen var det tid for åpning av Værestedet som drives av erfaringskonsulent Jannicke Ertvåg og medarbeidere. Værestedet skal være åpent en dag i uka for rusmisbrukere og personer med psykiske utfordringer. Erfaringskonsulent Jannicke Ertvåg er ansatt både i Ørland kommune og i A-larm.

A-larm er en landsdekkende bruker- og pårørendeorganisasjon innen rusfeltet. Organisasjonen ble stiftet i 1995 og er dermed den eldste brukerorganisasjonen i Norge. Den het i starten A-klinikkens venner og ble startet av pasienter som hadde vært i behandling der og hadde behov for et samlingssted etter endt opphold. Alarm er et supplement til offentlige tjenester med tilbud til hele familien. De er tilgjengelige for samtaler i våre lokaler eller på telefon.

To sider med kaffe og sokneprest

Ja, hei,

En kopp kaffe?

Valgkampen er over. Nå har vi valgt.

Nå skal vi bare vente å se hvordan det blir. Tiden vil vise om vi valgte riktig eller ikke. Ja, – det blir vårt ansvar og vår skyld.

Når *jeg* tenker på «å velge», tenker jeg på to ting.

Den *første* er at *vi, du og jeg*, må velge.

Vi velger hver eneste dag.

Det er masse små valg, men også noen store valg i livet.

Hver dag velger vi hva vi skal spise, hva vi skal ha på oss, hva vi skal gjøre i fritiden, hva vi skal se på TV, hvordan vi skal behandle menneskene rundt oss.

Av og til må vi ta store avgjørelser: Hvem blir min partner i livet? Hva blir mitt yrke? Skal jeg flytte? Hvem er Gud for meg?

Men det finnes noe felles for alle valg. Det er at hvert eneste valg har sine konsekvenser.

Når man velger å spise sunt – er det forventet at man holder seg frisk.

Når vi velger å behandle de andre med respekt, har det sine gode konsekvenser.

Når man velger «riktig» livspartner, betyr det at man får en støtte, en stor hjelp og at livet blir lettere.

Hvis man har valgt riktig yrke, blir det en glede å gå på jobb.

Og motsatt; tar man dårlige valg, kan følgene i mange tilfelle bli dårlige.

Det er ikke første gang jeg sier dette. Jeg er veldig opptatt av at vi velger riktig, at både våre små og store valg er gode. Jeg vil ha det bra, jeg vil at vi har det bra sammen.

Men, selvfølgelig er vi bare mennesker. Det er helt naturlig, at vi tar feil. Ikke bare en gang, men det skjer flere ganger i løpet av livet. Ingen er perfekt og tar bare gode valg.

«Good News» er at det er få ting, som ikke kan endres. Så det er mulig å velge om igjen. Det må skje så raskt som mulig, men noen ganger må vi kanskje vente litt. Men etter at vi forstår at vi har tatt feil, kan vi endre på det.

Vi kan *forsøke* å endre. Vi kan prøve å gjøre ting bedre. Hvis du ikke er fornøyd, prøv på nytt!

Den *andre* tingen som jeg tenker på er at *vi, du og jeg*, også *er valgt*.

Noen valgte oss. Du trenger ikke å være politiker for at noen velger deg.

Dine foreldre valgte å ta imot deg, dine venner valgte deg som venn, kona di, eller mannen din valgte deg, din arbeidsgiver valgte deg ved ansettelsen.

Når jeg tenker på hvor mange ganger de andre har sagt «JA» til meg, at de valgte å ha meg i livet, tenker på hvor mye det betyr for meg. Jeg er takknemlig for at så mange valgte å ha meg som datter, venn, partner og kollega. Dette er noe som alle bør tenke over.

Hver av oss er valgt av noen og det innebærer egentlig et stort ansvar. Nei, vi trenger ikke å være politiker, men vi må gjøre det vi kan for at de som valgte oss opplever at deres valg var godt, at de valgte riktig venn, partner og kollega.

Og som prest må og vil jeg si en ting til: Vi er valgt av Gud. Hver av oss er her på grunn av Guds valg.

Vårt liv er ingen tilfeldighet. Vi er i Guds plan. Han valgte oss!

With love, Daniela

ØRLAND MENIGHET

Yrjars gt. 9 - 2. etg, Brekstad
Postboks 43, 7159 Bjugn

Telefon 72 51 95 60

kirkekontor@orland.kommune.no

www.kirken.no/orland

Daniela Jona Lind, sokneprest	405 66 598
May Slettan, kapellan	413 73 713
Karen Lervik Stai, kirkeverge	938 91 841

Stefan Štrbka, organist	925 23 887
Larisa M. Ross Sagranden, diakon	905 21 235
Eva Mari Bratland, menighetsforvalter	938 80 613
Vivian Skogø, rådgiver	908 03 798
Tina Rødde Paulsen, menighetspedagog	413 35 187
Irja Helen Hammern Døsvik, klokker	930 30 164
Mona Fremstad, renholder	909 63 045
Ole Jonny Grande, kirketjener	906 56 789
Geir Ketil Aannø, kirketjener	952 33 177
Cathrine Skaget, kirketj. Storfosna	906 79 672
Karl Rædergård, men.råd.leder	951 41 942

Min salmefavoritt

Organist Stefan Strbka

På spørsmålet om hvilken salme fra salmeboka er min favoritt, har jeg ikke noe entydig svar. I den norske salmeboka finnes det mange fine melodier og tekster. Det er ikke enklest for meg å tolke den nøyaktige meningen bak teksten, så jeg setter søkelys på melodien. Jeg er svært glad i advent – og julesalmer og jeg velger ut noen salmer som interesserte meg derifra.

Den første salmen er «Velsigna du dag over fjordan», nummer 24 i salmeboka, som har både fin melodi og tekst. Da jeg spilte den i kirka for første gang og folk begynte å synge fikk jeg gåsehud og tårene velte opp i øyne. Sammen med salmen «Deilig er jorden» utgjør den en viktig del av julestemningen. «Deilig er jorden» står i koralboka i tre versjoner med hvert sitt harmonisasjon, så kantoren kan velge dem imellom. Harmonien er veldig godt utarbeidet og har en majestetisk klang i kirka.

Det finnes enda en salme fra adventtida som er viktig for meg. Den er både i den norske, men også mange andre salmebøker over hele verden. Salmen er en av de eldste bevarte kristne salmer, noen kilder

daterer opprinnelsen til 1200-tallet, mens andre peker mot enda eldre røtter. Originalversjonen i det latinske språket heter «Veni Immanuel». I den norske salmeboka finner vi den under nummer tre, «Å kom, å kom, Immanuel». Den synges ikke ofte i vår menighet, men den minner meg om kirker, møter i adventtida, korøvelser, lyder av ustemte slovakiske orgler samt mange fine øyeblikk tilbrakt med venner. Jeg synes at det er en veldig fin adventsalme som forteller om ankomsten av messias.

Nå ser jeg fram til juletida da vi igjen skal synge sammen disse salmene i kirka.

«Veni Immanuel»

Å kom, å kom Immanuel,
og løys det bundne Israel,
som sårt i utlægd ventar på
den dag då dei Guds son får sjå!
*Ver glad, ver glad! Immanuel
er fødd for deg, du Israel.*

Du Isais renning, kom, set fri
Ditt folk frå Satans tyranni,
Frå helheims djup og mørkers grav,
gjev frelse med din kongestav!
Omkvede

Du morgonrøde, kom med ljøs,
å skin, du klare sol, for oss!
Jag skoddeim og tunge sky,
så nattemørkret snart må fly!
Omkvede

Å kom, du Davids nykel, kom,
og opna himlens heilagdom;
gjer trygg den stig som ber til deg,
og steng for oss fortapings veg!
Omkvede

Denne latinske salmen fra 1100-tallet, er den tredje salmen, som vår organist Stefan Strbka nevner som en av sine salmefavoritter. Den er oversatt av Arve Brunvoll i 1978. Melodien er fra en fransk messebok og arrangert av Thomas Helmore i 1856. Salmen er nr. 3 i Norsk salmebok.

Arbeidet på Møtepunktet

Det foregår kontinuerlig arbeid med å få hele huset til å bli et møtepunkt for alle, slik målsettingen er. De etablerte gruppene, nevnt i forrige nummer, arbeider med løsninger for brann og sikkerhet, kjøkken, interiør og møblering, lyd og lys. Alt dette er i stor grad avhengig av økonomi og en egen finansieringsgruppe arbeider etter beste evne med de økonomiske utfordringene.

Når dette bladet leses, har det vært arrangert åpne dager på Møtepunktet for å vise noen av aktivitetene som Ørland menighet står for.

Utleie av møterom – ta kontakt på mob 938 80 613

Er du eller din organisasjon/arbeidsplass på utkikk etter møterom?

Møtepunktet har både små og store lokaler som passer perfekt til møter.

Vi har både kjøkken, lerret og projektor tilgjengelig.

Ørland Rotary Klubb har allerede etablert seg her og har klubbkveld en dag i uka. Ifølge dem selv er de veldig fornøyd med sitt møterom. Enhet for Familie og helse har også lagt noe av sin aktivitet til Møtepunktet.

Bli fast giver til Møtepunktet

Det er flere som er faste givere til Møtepunktet. Men for å løse alle de ulike arbeidsoppgaver som enda er nødvendig er det fortsatt mulighet til å bli fast giver. Du kan ordne fast trekk i nettbanken din eller avtale med din lokale bank.

Alle som har gitt kr. 500,- eller mer til Møtepunktet i løpet av ett skatteår kan få inntektsfradrag for gaven(e). Maksimalt inntektsfradrag bestemmes av Regjeringen og kan endres fra år til år.

Behov for lagringsplass midt i Brekstad sentrum?

Større og mindre lagerrom til leie i Møtepunktet, Meieriveien 9.

Kontakt:

kirkekontor@orland.kommune.no
Mob 938 80 613

Møtepunktet
- et sted å være

Konfirmantleir til Ytterdalstunet i Lierne

Foto: Pål R. Flæsen

Nå er konfirmanttida for konfirmant 2024 i gang og vi har allerede hatt «Kick off» og presentasjonsgudstjeneste.

Helga 8.-10. september dro vi til Sørli i Lierne på konfirmantleir. Gården Ytterdal Vestre utgjør Ytterdalstunet, et gårdstun omgitt av frodig natur med rikt dyreliv og mulighet for mange aktiviteter. Her er det vanlig å møte hare, elg, bever og rev på tur.

Bjørnen er litt sjeldnere å møte på, men han er heller ikke langt unna.

På tunet ligger flere bygninger. Elvehuset eller gulhuset som vi kalte det når vi var der er det første huset du kommer til når du ankommer gården. Der er det 11 overnattingsplasser, 2 bad, vaskerom, kjøkken og stue.

Vi minner om Ørland menighet sin julemesse Ørland Kultursenter – Store Sal Lørdag 2. desember kl 11.00

Tradisjonelt program med rømmegrøt, kaffe og kaker. Salg av julebakst, årelotteri, kakelotteri og underholdning.

FLOTTE GEVINSTER: Maleri av Sissel Olsen, vugge med dukke og garderobe fra Reidar Hernes og Odny Rædergård, festdrakt for barn fra Eva Garli, ski, skisko og staver, ullgenser dame str. M, bålpanne fra Magnhild Rædergård, dyne og pute fra Mascot Høye, gavekort mm.

Lodd til hovedlotteriet selges nå. 20 kr. pr lodd som du kan vippse til 136864

Det er bygget et nytt vertshus som henger sammen med et laftabygg. Laftabygget er det siste virkelige gamle huset på gården. Fjøset er plukket ned og bygget opp igjen til ei overnattingsfløy med 30 sengeplasser med bad, som tilfredsstiller dagens hotellstandard.

Vi reiste trygt og godt tur/retur Lierne med Grandes turbusser.

Lørdag hadde vi undervisning og flere aktiviteter som fising i elva, kanotur og tur med mulighet for bading til Lakavatnet. Etter turen ble det tid til fotballkamp for de som hadde lyst. Vi hadde kors-samling og gudstjeneste.

Maten som ble servert på Ytterdalstunet ble omtalt av konfirmantene som; «insane» (i denne sammenhengen=sinsyk god), «10/10», «sjukt god», «fantastisk».

Dette understøttes av lederne. For å nevne noe av maten, fikk vi servert taco av elgkjøttdeig på fredag og på lørdag var det Spareribbs av svin, rådyrmedaljong, steik av elg og rein med tilbehør.

Det ble lagt et godt grunnlag for ei fin konfirmanttid. Ungdommer og ledere ble kjent i ei god blanding av alvor, lek og moro.

Vi gleder oss til fortsettelsen!

Irja H. Hammern Døsvik

ØRLAND MENIGHETS RÅD 2023-2027

Leke medlemmer i Ørland Menighetsråd valgt 11. september 2023.

Menighetsrådet består av 8 leke valgte medlemmer og soknepresten.

Odd Døsvik, f. 1966

Britt Eli Døsvik, f. 1962

Gørrill Solbue, f. 1976

Oddbjørn Ingebrigtsen,
f. 1942

**Lillian Elisabeth
Drilen Aune**, f. 1974

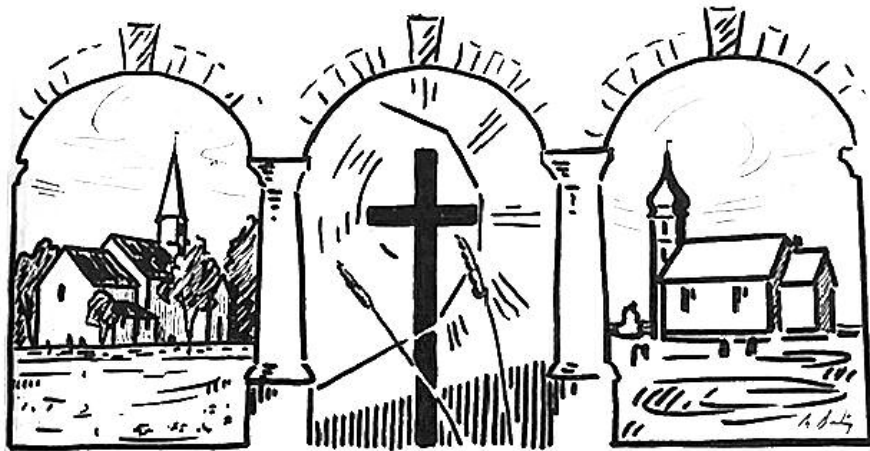
**Herborg Oteli
Grøntvedt Gifstad**,
f. 1950

**Tom Christian
Hammer**, f. 1981

Snorre Berg, f. 1965

ØRLAND KRÅKVAG STORFOSNA

Nr. 5.-6.7.

Oktober 1973.

33. årg.

Et minne for livet

Det er verdifullt å få med seg et synlig minne fra dåp eller brudevigsel i form av et fotografi. Fra forskjellige kanter av landet meldes det at det fotograferes mer enn noen gang under kirkelige handlinger. Det er i og for seg hyggelig. Men det bør være en selvfølge at fotograferingen foregår på en så diskret måte at det ikke virker forstyrrende.

Vi vil derfor gi noen enkle tips:
Ved brudevigsel bør fotografering foregå før første salme og etter siste salme. Særlig når det brukes blitz, virker det avledende med fotografering under talen og selve vigsels-handlingen.

Ved barnedåp bør fotografering også unngås under selve handlingen, da blitzing og forstyrrende bevegelser fører oppmerksomheten bort fra

dåpshøytideligheten. Når dåpshandlingen og gudstjenesten er over, vil det være de beste muligheter til å ta et bilde ved døpefonten.

Bildet er malt av Jakob Henrik Lund (1865-1941). Lund malte også bilder av Ørland kirke og Austråttborgen på hard papp-plater som han solgte rundt om på bygda.

Storfosen kapel

Pilegrimsvandringer fra Ørland kirke til Austrått og ved Vallersund gård

Kapellan May Slettan sin pilegrimsstav

På vigslingsgudstjenesten 2. juli fikk May en spesial-laget pilegrimsstav fra Ørland og Bjugn menigheter. Pilegrimsstaven var laget av Reidar Holden.

Holden skriver dette om symbolikken for staven: «Emnet til staven var ei lita «sveltgran» på 5cm diameter nederst og 2,5 m lang. Den sto i grov skog og strakte seg etter luft og lys med noen få levende greiner øverst i toppen. Årringene viste at den hadde brukt ca. 20 år på å bli såpass. Et rådyr hadde pusset hornene sine på det og skadet barken, men den hadde grodd til så det nå var bare et arr med mørkete farge i treverket.

Denne tøffe sliteren ble nå opphøyet til pilegrimsstav! De minste skal bli de største eller de siste skal bli de første! Den ble pusset og oljet og fikk

et lite horn fra et værlam av gammelnorsk sau fra Tarva. Lammet og den gode hyrde! Hyrdestavene hadde også en krok i enden for å fange inn lam eller sau. Den er også fin til å dra til seg greiner når du plukker nyper! Et emblem fra St.Olavsleden er satt på til slutt.»

SAMMEN OM GUDSTJENESTEN

«Det er Ånden som gjør levende, kjøtt og blod duger ikke. De ordene jeg har talt til dere er er ånd og liv. Men det er noen av dere som ikke tror.» For Jesus visste fra første stund hvem som ikke trodde, og hvem som skulle forråde ham. Og han la til: «Derfor sa jeg til dere: Ingen kan komme til meg uten at det blir gitt ham av min Far.» Joh 6, 63-65.

Velkommen til kirke!

24. september 2023 – 17. søndag i treenighetstiden

Ørland kirke kl. 11.00 50-års konfirmanter

Joh 11, 17-29

Daniela Jona Lind

8. oktober 2023 – 19. søndag i treenighetstiden

Ørland kirke kl. 11.00 Høsttakkefest og Tårnagenten

Matt 5, 20-26

Daniela Jona Lind

15. oktober 2023 – 20. søndag i treenighetstiden

Storfosna kirke kl. 10.30

Joh, 11,1-5

Daniela Jona Lind

22. oktober 2023 – 21. søndag i treenighetstiden

Ørland kirke kl. 11.00

Matt 22,15-22

May Slettan

5. november 2023 – Allehelgensdag

Ørland kirke kl. 11.00

Matt 5,1-12

Sverre Stai

Daniela Jona Lind

12. november 2023 – 24. søndag i treenighetstiden

Ørland kirke kl. 11.00 Lysvåken

Joh 6, 63 – 69

Daniela Jona Lind

19. november 2023 – 25. søndag i treenighetstiden

Ørland kirke kl. 11.00 Livsledegudstjeneste

Mark 2,1-12

May Slettan

29. november 2023

Storfosna kirke kl. 17.00 Lysmesse med konfirmanter

Daniela Jona Lind

2. desember 2023

Kultursalen kl. 11.00 Julemesse

Daniela Jona Lind

3. desember 2023 – 1. søndag i Adventstiden

Ørland kirke kl. 18.00 Lysmesse med konfirmanter

Luk 4,16-22

Daniela Jona Lind

alt i kalkun
SOLVANG
GÅRD
7140 OPPHAUG

The herring house
of Norway

Grøntvedt Pelagic

N-7142 Opphaug Norway
T: +47 72 22 50 10

Telefon 72 51 50 00
fosen@fosen-transport.no

Som medlem av Norges
største møbelkjede kan
vi gi deg de beste tilbud!

Bohus[®]
GRØTAN MØBLER AS

7130 BREKSTAD - TLF. 72 52 42 31/72 52 44 06

Alt i sportsutstyr
Brekstad Sport AS Tlf. 72 52 43 10

Ørland
BOKSENTER AS

HOVDE HØNSERI
Ferske egg
Velkommen!

Telefon
72 52 42 25

SVERRE
PETTERSEN AS
RØRLEGGERFORRETNING
7140 OPPHAUG - TLF. 72 52 11 65

Foto/plakat
Bakericafé
Bruktbutikk
Treverksted

SAVA AS

Sentralbord: 72 51 65 00
Fru Ingers vei 9, Brekstad
Strandveien 8, Bjugn

Montér Brekstad

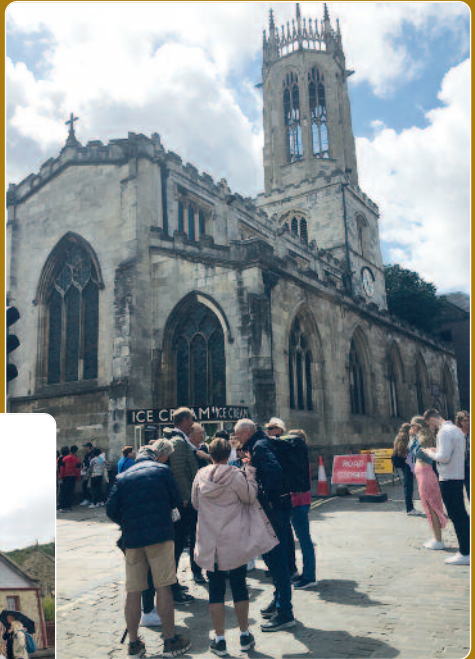
bakeribar'n
TELEFON 72 52 50 80 - LIBRA SHOPPING

BREKSTAD

Returadresse:

Menighetsbladet for Ørland, Pb. 43, 7159 Bjugn

Ørland Sangforening i England

Tekst og foto: Marit Eide Dahl

Ørland Sangforening sang i to kirker på sin sommertur til England. De holdt en konsert i Pit Village Chapel, Beamish Museum i Corbridge. På morgenmessen i The Parish Church of All Saints i York sang de et utvidet preludium og under messen.